

хлѣбъ. Тя се спрѣла предъ пещерата, оставила парчето хлѣбъ предъ входа и се върнала назадъ. Учителтъ се навелъ, взелъ хлѣба, задоволилъ глада си и благодарилъ на Бога за милостята, която проявилъ къмъ него. Като се върналъ въ града, дето билъ учителъ, казалъ на ученицитѣ си: Деца, ще знаете, че Богъ сжществува, даде ми се доказателство за това. Отъ този моментъ той проповѣдвалъ Бога предъ всички свои близки, като имъ разказвалъ своята опитность. Отде знае той, че Богъ сжществува? — Костенурката го убедила.

Когато човѣкъ изпадне въ положението на този учителъ и прекара въ пещерата три деня гладенъ и жаденъ, самъ ще се убеди, че Богъ сжществува. Щомъ Богъ сжществува, има и душа, и задгробенъ животъ. Всѣки самъ може да опита тѣзи нѣща и да се убеди въ тѣхното сжществуване. Това сж нѣща, които сѣмъ провѣрявалъ хиляди пжти. По-скоро ще се осѣмня въ сжществуването на хората, които ме окржжаватъ, отколкото въ сжществуването на Бога и на онзи свѣтъ. Азъ живѣя едновременно и въ този, и въ онзи свѣтъ. Разговарямъ се едновременно и съ хора, и съ духове. Като говоря за себе си, имамъ предъ видъ всички хора. Човѣкъ живѣе едновременно въ двата свѣта — въ физическия и въ духовния, само че не всѣкога съзнава това. Нѣкои се страхуватъ отъ духоветѣ, не искатъ да ги видятъ. Не сж страшни духоветѣ. Тѣ сж интелигентни, разумни сжщества, съ голѣма култура. Тѣ представятъ училище за хората. Една отъ причинитѣ за смъртъта на хората се дължи на факта, че духоветѣ ги привличатъ; тѣ отиватъ при тѣхъ да изучаватъ културата имъ, да придобиятъ нѣщо ново. — Кжде е духовниятъ свѣтъ? Да се задава такъвъ въпросъ, това е все едно нѣкое малко животно да пита, кжде живѣе човѣкъ. Дето е животното, тамъ е и човѣкътъ, но понеже разбиранията му сж много ограничени, по съзнание то се намира далечъ отъ хората. Свѣтътъ, въ който живѣятъ всички сжщества, е грандиозенъ; той не се заключава само въ това, което виждаме. Нѣкоя мома мисли, че животътъ нѣма смисълъ и се обезсърдчава, но щомъ срещне единъ красивъ момъкъ, веднага животътъ ѝ се осмисля, не иска вече да умира. Сжщото преживява и момъкътъ. Коя е причината, че животътъ имъ се осмисли? — Тѣхнитѣ сърдца и